

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

BRWILNO

1. Nazwa

**KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. ANDRZEJA
APOSTOŁA**

2. Czas powstania

1740 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok od północnego-zachodu

Widok od południa

Mapa obrazująca lokalizację obiektu

4. Adres

ul. Kościelna 3
09-400 Brwilno
nr działki ew. 90/1
obręb Brwilno

5. Przynależność administracyjna

województwo mazowieckie

powiat płocki

gmina Stara Biała

6. Formy ochrony

Rejestr zabytków nr 132/542/62
z dnia 30.03.1962 r.

Miejscowy plan zagospodarowania
przestrzennego (Uchwała nr
188/XXVI/06 z dnia
25.07. 2006 r. w sprawie miejscowego
planu zagospodarowania
przestrzennego dla obszaru wsi Brwilno)

8. Historia, opis i wartości

Istniejący obecnie budynek kościoła zbudowany został w 1740 r., kruchta i zakrystia pochodzą z XIX w. Budynek remontowany w 1846 r. i w 1898 r. (pokrycie dachu blachą), 1911 r. oraz w latach 1947-1951. Obok dzwonnica drewniana z końca XVIII w.

Niewielki orientowany kościół jednonawowy, na rzucie prostokąta z niewyodrębnionym, zamkniętym poligonalnie prezbiterium (usytuowanym na podmurowanej krypcie). W elewacji zach. prostokątna kruchta, w elewacji płd. - kruchta boczna, w płn. elewacji prezbiterium - zakrystia. W nadprożu drzwi prowadzących do zakrystii znajduje się napis fundacyjny „IR MK PP 1740 r.”. Ściany drewniane w konstrukcji zrębowej od zewnątrz szalowane pionowo deskami. Dach jednokalenicowy, kryty blachą, wielobocznie nadwieszony nad kruchtą zach., z sześcioboczną wieżyczką na sygnaturkę, zwieńczoną stożkowym hełmem. Wnętrze przykryte stropem z bogatą dekoracją malarską.

Późnorennesansowy ołtarz główny pochodzi z początków XVII w. Sprowadzony do kościoła w Brwilnie w 1819 r. z plockiego kościoła zgromadzenia sióstr norbertanek. W ołtarzu umieszczono rzeźby: Matka Boska z Dzieciątkiem, św. Piotr, św. Jan Ewangelista, św. Stanisław biskup i św. Wojciech biskup. W ołtarzu głównym zawieszono obraz Koronacja Matki Boskiej. Ambona pochodzi z 1 poł. XVII w., uzupełniona w XX w., w płycinach której znajdują się postacie czterech ewangelistów. W konfesjonale oraz dwóch kompletach ławek znajdują się elementy barokowe.

Z bogatej kolekcji naczyń liturgicznych zachowały się trzy kielichy, w tym jeden z XVIII w. z herbem Kos (rodziny Kobylińskich) oraz neobarokowy, z 2 poł. XIX w., wykonany w warsztacie złotnika Karola Malcza z Warszawy. Ponadto zachowała się puszką barokowa z 1680 r. z cechą m. Torunia oraz imienną Pawła Detloffa, monstrancja neobarokowa z 1903 r. z warszawskiego warsztatu Wincentego Norblina. Ponadto w kaplicy grobowej na terenie cmentarza znajdują się epitafia pocz. XIX w.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania: zachowana historyczna bryła budynku, kompozycja elewacji i detal architektoniczny.

Postulaty dotyczące konserwacji: wymagane zachowanie historycznej bryły budynku, kompozycji elewacji i detalu architektonicznego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Jakub Danielski, 06.06.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków